

праща плочата като писмо, вземали се особни мѣрки: плочитѣ се обвивали въ глиненъ пластъ (обвивка), който билъ доста дебелъ. На тая обвивка се написвалъ адреса, и получателятъ, до когото се изпращало писмото, строшавалъ покривката, за да го отвори. Плочитѣ редили една до друга, като листове на книга и ги запазвали въ кутии, направени отъ трѣстика, глина или дърва.

При направенитѣ разкопки въ храма на бога Бесъ въ Кипуръ сж намѣрили около 53,000 глинени плочи, отъ които 28,000 сж търговски писма и тевтери. Крайно любопитни сж други плочи, които произлизатъ отъ училището при храма. Това сж ученически упражнения, като се почне отъ първитѣ опити

Римски календаръ, издълбанъ на мраморъ.

за писане на разни правила по аритметика до математика и астрономия. По тия плочи ние сега можемъ да узнаемъ цѣлия вървежъ на обучението презъ онова време. Въ 1854 г. англичанинътъ Расанъ открилъ 22,000 глинени плочи подъ развалинитѣ на една стая отъ двореца на царъ Асурбанипалъ въ Ниневия. Между тия плочи се срѣщатъ и много такива, които сж частъ отъ царската библиотека, която била въ онова време една отъ най-голѣмитѣ. Асурбанипалъ обичалъ много науката. Той билъ заобиколенъ отъ много учени и преписвачи и имъ заповѣдалъ да събератъ всички важни съчинения въ Асирия и Вавилонъ. Въ кжсо време той успѣлъ да образува го-